

Regeringen har især taget afsæt i nogle intetsigende buzzwords som at fremtidssikre kommunerne, fjerne gråzonerne, sikre borgerne kun én indgang til det offentlige, sikre fagligheden osv. Men det har jo vist sig at være tomme eller i bedste fald misvisende ord.

Kl. 14.10

Der bliver ikke kun én indgang til det offentlige. Hvis man gennemgår en arbejdslovs' vej til den fremtidige kommunale forvaltning, bliver der mange indgange, og borgere med skatteproblemer får også mange indgange. 30 pct. af de borgere, som har skatteproblemer, får adskillige indgange, viste undersøgelsen fra forleden vistnok.

Der vil stadig være gråzoner. Tænk bare på genoptræning af patienter på hospitalerne. Hvem er det nu, der får det endelige ansvar for, at genoptræningen rent faktisk kommer i stand? Er det sygehuslægerne, der skal starte den specialiserede genoptræning? Er det kommunerne, der kommer til at stå med det endelige ansvar? Hvad nu, hvis sygehuset ikke har gjort noget? Og hvad nu, hvis kommunerne ikke følger op på den genoptræning, hospitalet har startet? Hvem har ansvaret? Gad vide, hvad forældrene til det multihandicappede barn mener om, at deres problemer skal løses via én indgang til kommunen, når kommunen slet ikke har fagligheden og ekspertisen til at klare den opgave?

Man kan også spørge, om det vil sikre fagligheden og fremtidssikre den offentlige opgavevaretagelse, at den miljøekspertise, der i dag findes i amterne, nu spredes på 99 kommuner – næppe! Men på ét felt vil reformen dog fremtidssikre kommunerne, og det er i forbindelse med udlicitering af velfærdsopgaverne. Både Venstres politiske ordfører og beskæftigelsesministeren har jo klart tilkendegivet, at det har været helt afgørende vigtigt at få en kommunalreform, for så vil kommunerne alt andet lige få skabt et bedre og større marked for udlicitering af velfærdsydelse.

Forleden hørte jeg, at man i Københavns Amt har en person ansat til at varetage fredningsopgaver, og denne person ved nu ikke, hvor han eller hun fremover skal arbejde. Man kan godt sætte spørgsmålstegn ved, hvor mange fredningsopgaver der bliver i hver enkelt konkret kommune i den fremtidige region. Det er en måde at tænke offentlig virksomhed på, det er en måde at tænke fremtidssikring for vore gamle huse på osv., men det er måske også en måde at slippe af med en medarbejder på.

Den sidste farce, vi har været udsat for i forbindelse med kommunalreformen, var godkendelsen af de lokale forslag til kommuneinddeling og forpligtende kommunale samarbejder. Stik imod principperne om at overlade det til befolkningen og kommunalpolitikkerne at finde bæredygtige løsninger har man på det nærmeste skamredet det lokale demokrati, og vi har – i hvert fald set udefra – oplevet eksempler på, at tilfældige folketingsmedlemmer har plejet personlige og partimæssige særinteresser. Derfor har det også undret mig, at Det Radikale Venstre og Socialdemokratiet har villet lægge navn til en sådan aftale, men jeg kan nu forstå på de svar, jeg har fået i dag, at det er et spørgsmål, hvor meget de to partier rent faktisk har fået at vide.

For mig at se virker aftalen suspekt, og den legitimerer regeringens centralistiske kommunalreform og giver den en lag demokratisk fernis. Jeg har endnu ikke forstået, hvorfor man ikke har accepteret folkeafstemninger i Ikast og Give, og jeg kan ikke forstå, hvorfor man tror, at kommunerne på Midt- og Vestlolland bliver mere bæredygtige af at blive lagt sammen. Det er udligningsreformen, man venter på her, i stedet for at få skabt endnu en mastodontkommune.

Jeg har ikke fået noget svar på, hvorfor Vallensbæk kan fortsætte som et demokratisk eksperiment på Vestegnen, hvorimod Værløses borgere skal betale for Brixtoftes eventyr. Jeg har ikke forstået, hvorfor der skal laves et tvangsægteskab med Farum, før de økonomiske forhold for denne kommune er afklaret, og hvorfor er Værløse mindre økonomisk bæredygtig end Vallensbæk? Et hurtigt kig på Indenrigsministeriets egne nøgletal viser jo, at efter stort set alle parametre er Værløse mere bæredygtig end Vallensbæk og fuldt på højde med alle de kommuner i landet, som kommer til at ligge på et indbyggertal på 20.000-25.000 indbyggere.

Man kan i virkeligheden også undre sig over, at Venstre nu nedlægger sit kommunale laboratorium i Farum. Man mindes jo den lange perlerække af citater fra indenrigs- og sundhedsministeren, finansministeren og statsministeren om, hvor fantastisk Farum var.

Man kan sige, at den reform, der startede under sloganet »Mere demokrati og én indgang for borgerne«, nu er endt som en karikatur. I stedet for den brede kommunemodell, som regeringen sagde den ville tage udgangspunkt i, har vi nu fået en statsstyremodell, hvor statslige embedsmænd kan styre landet med jernhånd ved hjælp